

Izaak wzywa imienia Pana

Kluczowy werset: "Zbudował więc tam ołtarz i wzywał imienia Pana, i rozbił tam swój namiot; tam też służy Izaaka wykopali studnię".

Rodzaju 26:25

Wybrane fragmenty Pisma Świętego:

Rodzaju 26:16-33

Nasz kluczowy werset skupia się na kulminacji pobytu Izaaka w czasie głodu. Być może początkowo myślał o udaniu się do Egiptu, gdzie jedzenie i woda były praktycznie zapewnione dzięki stałemu przepływowi Nilu. Taką strategię zastosował jego ojciec Abraham. (Izaak został jednak poinstruowany przez Jehowę, by pozostał w Ziemi Obiecanej. Bóg chciał dać mu lekcję pogładową, aby zademonstrować swoją zdolność do utrzymania swojego ludu. Pan nie chciał, by Izaak wybrał łatwą drogę. Punkt lekcji: nawet w bardzo trudnych sytuacjach Bóg zapewni.

Woda jest niezbędna do przetrwania głodu. Izaak, przypominając sobie studnie, które jego ojciec wykopał w ziemi, starał się je zlokalizować i odnowić

ich cenny przepływ. Co się z nimi stało? Filistyni zatkali je, aby uniemożliwić korzystanie z nich. Zgodnie z Pismem Świętym, Izaak "rozbił swój namiot w dolinie Gerar i tam zamieszkał. Izaak wykopał na nowo studnie wody, które kopali za dni Abrahama, jego ojca, gdyż Filistyni zatkali je po śmierci Abrahama. Nazwał je imionami, którymi je nazywał jego ojciec". Rodzaju 26:17,18; 21:25-31

Szacunek i cześć dla pamięci o wierze ojca wpłynęły na pragnienie Izaaka, by nazwać studnie zgodnie z ich wcześniejszym przeznaczeniem. Jest to bardzo zgodne z duchem przesłania Jeremiasza: "Tak mówi Pan: Stańcie na rozdrożu i patrzcie, pytajcie o dawne ścieżki, pytajcie, gdzie jest dobra droga, i chodźcie nią, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych." (Jeremiasza 6:16) Dobrze robimy trzymając się "starożytnych ścieżek", którymi kroczyli nasi ojcowie. Ścieżki te są objawione w najgłębszej studni wody na ziemi - Biblii Świętej, z której wypływa żywa woda Prawdy.

Izaak polecił swoim sługom, aby ponownie wykopali studnie Abrahama. Była to radosna okazja, gdy pierwsza z nich przyniosła wodę. Radość trwała krótko. Miejscowi pasterze pokłócili się ze sługami Izaaka, mówiąc: "Woda jest nasza". Izaak porzucił

studnię, nazywając ją *Esek*, co oznacza "spór". Jego słudzy wykopali następną studnię, ale rezultat był taki sam. Pasterze z Geraru pokłócili się z nimi i ponownie Izaak porzucił tę studnię, nazywając ją *Sitnah*, co oznacza "sprzeciw". Wytrwałość i wiara w Boże obietnice wzmocniły determinację Izaaka, który kontynuował zadanie odnowienia studni swojego ojca. Księga Rodzaju 26:19-21

Trzecia nowo naprawiona studnia również dawała wodę i nie było sporów o prawa do niej. Izaak nazwał ją *Rehoboth*, co oznacza "szerokie miejsce". "Tak więc nazwał je *Rehoboth*, ponieważ powiedział: Teraz Pan przygotował dla nas miejsce i będziemy owocować w ziemi". (werset 22) Radość z tego powodu zapowiadała słowa psalmisty: "Wyprowadził mnie też na szerokie miejsce; wybawił mnie, bo się we mnie rozkoszował". (Psalm 18:19) W ten sposób Izaak został zainspirowany do wzywania imienia Pana, tak jak czynił to jego ojciec Abraham.

Współcześni przeciwnicy odmówiliby ludowi Bożemu wody żywej - Biblii Świętej. On, jak zawsze, zaopatruje nas. Tak jak Izaak, z radością wzywamy imienia Pana, naszego Wybawiciela.